

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Ложачевська О.М., доктор економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна, lemina@ukr.net, orcid.org/0000-0001-8462-925X

Гречан П.Ю., Національний транспортний університет, Київ, Україна, Grechan.pavlo@gmail.com, orcid.org/0000-0003-4878-9744

FEATURES OF THE COMPETITIVENESS ASSESSMENT OF THE NATIONAL ECONOMY OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION

Lozhachevska O., Doctor of Economics, National Transport University, Kyiv, Ukraine, lemina@ukr.net, orcid.org/0000-0001-8462-925X

Grechan P., National Transport University, Kyiv, Ukraine, Grechan.pavlo@gmail.com, orcid.org/0000-0003-4878-9744

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ

Ложачевская Е.М. доктор экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина, lemina@ukr.net, orcid.org/0000-0001-8462-925X

Гречан П.Ю., Национальный транспортный университет, Киев, Украина, Grechan.pavlo@gmail.com, orcid.org/0000-0003-4878-9744

Постановка проблеми. Сучасні виклики світової економіки, що обумовлені загальною пандемією, загострення на цьому тлі конкуренції на зовнішніх та внутрішніх ринках, необхідність значних темпів змін у технологіях – все це обумовлює високу динаміку ринкових процесів та вимагає посиленої уваги підприємств до інновацій як джерела формування конкурентних переваг і механізму їх економічного розвитку. Незадовільне положення більшості підприємств, нагальна потреба їх модернізації, робить економічне зростання за рахунок впровадження наукових здобутків, їх організаційно-технологічного застосування однією з найактуальніших проблем.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відомо, що питання економічного розвитку та визначення ролі в цьому процесі інновацій здавна привертало увагу провідних вчених економічної науки. Дослідженню цих проблем присвячено багато наукових праць, які ґрунтовно досліджують історичне і етимологічне походження даного багатогранного, складного і надзвичайно важливого явища. Це роботи Шумпетера Й.А., Гейця В.М., Єрохіна С.А., Гончарової Н.П., Федоніна О.С., Швиданенко Г.О., Мельник Л.Г., Гриньової В.М., Касьянкової Н.В. та багатьох інших. Але, не зважаючи на наявність великого обсягу напрацювань, активний розвиток інформаційних технологій, посилення міжнародної комунікації, ускладнення процесів прогнозування майбутнього стану підприємств – все це потребує критичного узагальнення існуючих теорій та подальшого розвитку наукових положень щодо забезпечення підвищення ефективності діяльності підприємств, посилення їх конкурентних позицій в контексті активного впровадження новацій, активізації інноваційної діяльності.

Метою даної наукової статті є узагальнення існуючих положень та обґрунтування напрямів подальшого розвитку концептуальних засад інноваційного розвитку підприємств.

Виклад основного матеріалу. Першоосновою інноваційного розвитку є поняття «розвиток», що за своєю етимологією походить від дієслів «розвивати», «розвинути», що є калькою німецького «*entwicklung*», що, у свою чергу, калькує латинське «*evolutio*» – еволюція (від *evolvere* – розгортання). У філософській енциклопедії [1] щодо терміна «розвиток» існує декілька тлумачень: розвиток – філософська категорія, що виражає процес руху, зміну цілісних систем; розвиток розглядається як вищий тип руху, зміни матерії і свідомості; перехід від одного якісного стану до іншого, від старого до нового; розвиток становить собою не всяку зміну в структурі об'єкта, а тільки якісну зміну, пов'язану з перетвореннями у внутрішній будівлі об'єкта, у його структурі – тобто собою сукупність функціонально пов'язаних між собою елементів, зв'язків і залежностей.

Стосовно підприємств в економічній літературі науковці розрізняють поняття «розвиток» та «зростання», при цьому наголошуючи, що вони, безумовно, тісно пов'язані між собою, але ж мають певні відмінності:

- якщо розвиток – це явище якісне, що відображає особливості внутрішнього стану, організації підприємства, то зростання – це кількісна ознака, що призначена для зовнішньої порівняльної характеристики об'єктів і особливостей їх взаємодії;

- якщо розвиток виступає мірою досягнення абсолюту, то зростання – тільки мірою відносності існування;

- якщо розвиток – це процес безмежний (не має межі), то зростання – обчислюване (має межу).

Таким чином, зростання – це позитивна зміна можливостей системи задовольняти потреби за рахунок самоорганізації, тобто за рахунок підвищення ефективності використання власних можливостей, а не за рахунок залучення ресурсів ззовні, натомість розвиток – це завжди зміна, але не всяка зміна може привести до розвитку. Зростання підприємства найчастіше ідентифікують через збільшення його розмірів, обсягів виробництва (за показниками вартості активів, отриманого доходу, випуску продукції, чисельності працівників тощо), а отже, зростання є складовою економічного розвитку підприємства, але розвиток підприємства можна забезпечити без зростання, без підвищення обсягів виробництва та масштабів діяльності. (рис.1)

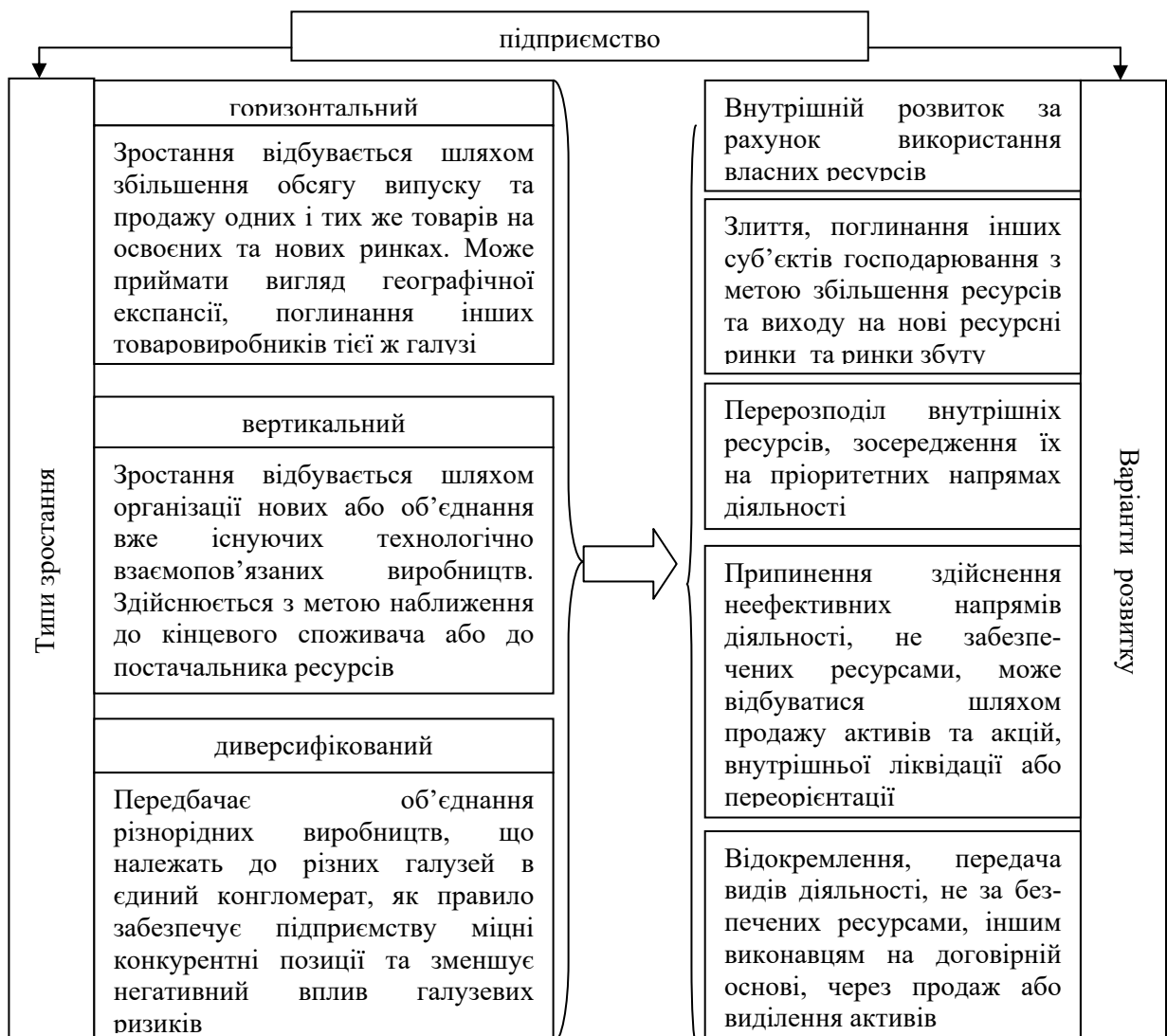

Рисунок 1 – Типи зростання та варіанти розвитку підприємств
Figure 1 – Types of growth and options for enterprise development

Важливо, що не завжди процеси розвитку та зростання співпадають, оскільки перехід кількості в якість відбувається у разі досягнення якоїсь межі кількісного накопичення, що трапляється досить рідко за вкрай сприятливого збігу обставин.

Опрацювання наукової літератури стосовно поняття «розвиток підприємства», дозволило виділити декілька підходів до його визначення. За Карлоф Б. [2] сутністю даного поняття є посилення позиції підприємства на ринку, розширення кола споживачів продукції, створення нових сфер бізнесу, збільшення обсягу збуту продукції, гармонійна взаємодія з навколишнім середовищем, а за Погореловим Ю.С. – це довготривала сукупність процесів кількісних і якісних змін у діяльності підприємства, які приводять до поліпшення його стану шляхом збільшення потенціалу підприємства, адаптації до зовнішнього середовища та внутрішньої інтеграції, що підвищує здатність підприємства протидіяти негативним впливам зовнішнього середовища, поліпшуючого його життєздатність [3].

Касьянова Н.В. [4, с.100] стверджує, що розвиток підприємства – це процес зміни в часі як структури, так і функції підприємства, що обумовлюють процес його переходу до якісно нового стану (більш високого технологічного устрою) шляхом взаємодій елементів внутрішнього та зовнішнього середовища.

У законодавчих документах [5] «розвиток підприємства» трактується як цілеспрямована зміна діяльності для переходу на більш високий якісний рівень виконуваних функцій, структури організації, на випуск нової продукції.

Різноманітність тлумачень поняття розвиток підприємства доцільно узагальнити з позиції групування їх за певними підходами (особливостями) (рис.2).

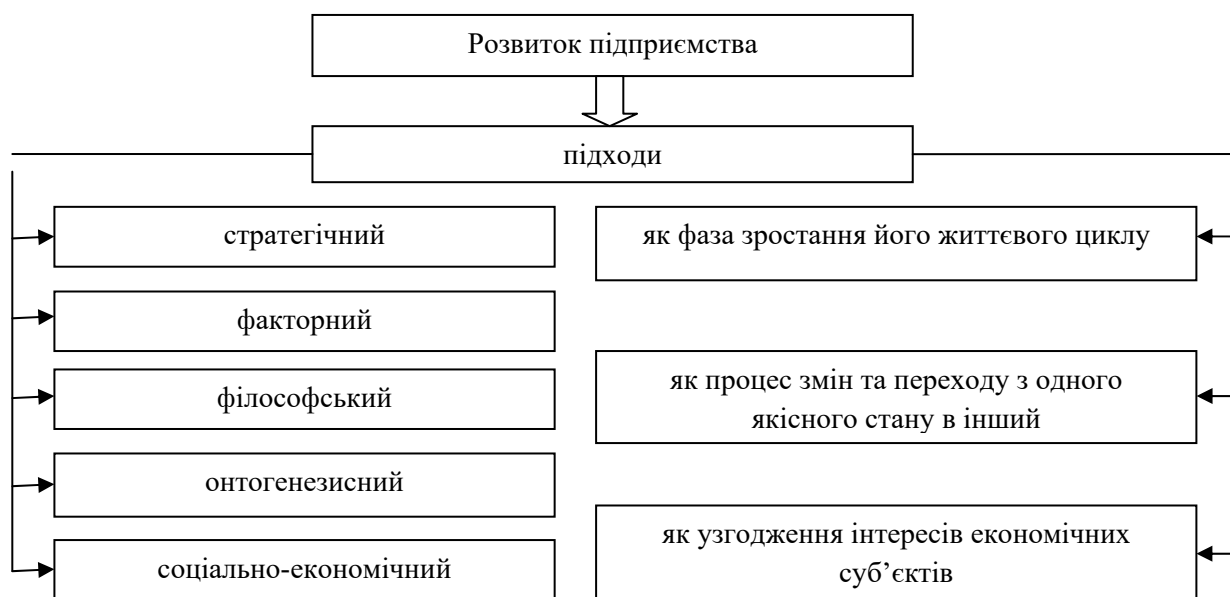

Рисунок 2 – Підходи до визначення поняття «розвиток підприємств»

Figure 2 – Approaches to the definition of «enterprise development»

Не зважаючи на складність і багатогранність досліджуваного поняття, всі дослідники єдині у висновку, що цей процес, може базуватися на «революційній» та «еволюційній» моделі розвитку.

Автором «революційної» моделі змін вважаються американські фахівці у галузі менеджменту М. Хаммер та Дж. Чампі [7], які у 1991 році запропонували принципово нове переосмислення та радикальне перепроєктування підприємства і його найважливіших процесів з метою кардинального поліпшення найважливіших кількісно вимірюваних показників сучасної ефективності: вартості, якості, сервісу та оперативності.

«Еволюційна» модель змін (або концепція організаційного розвитку) базується на концепції планування, ініціювання та здійснення процесів зміни соціальної системи, що передбачає залучення великої кількості учасників. Як правило, впровадження «еволюційної» моделі розраховано на більш тривалий час та відсутність «різких» дій.

Той же час, особливості сьогодення вимагають розглядати динаміку економічного розвитку підприємств у нерозривному зв'язку із процесами створення та впровадження у діяльність новітніх форм організації, техніки, технологій, товарів, послуг. У цьому контексті саме інновація стає тим основним фактором, що спрямовує економічну динаміку в якісному напрямі і надає даним процесам такі специфічні особливості:

- фінансову стабільність і позитивну динаміку у дохідності, прибутковості, розширення кола замовників, клієнтів чи споживачів продукції або послуг, тобто значне збільшення джерел доходів підприємства;

- підвищення комфортності праці, компетентності, соціальної захищеності у забезпеченні персоналу – тобто фактори, які створюють конкурентні переваги в результативності праці персоналу;

- отримання позитивного впливу результатів діяльності на суспільну свідомість з точки зору охорони навколишнього середовища і споживання енергетичних ресурсів;

- позитивна оцінка суспільством, персоналом і партнерами у бізнесі сучасних методів і етики діяльності підприємства.

Не можна не зазначити, що дослідження інноваційного розвитку були у фокусі досліджень багатьох економічних теорій протягом дуже тривалого часу і у своїй еволюції пройшли такі етапи:

- класична теорія циклічного розвитку (інноваційної пропозиції)

- ортодоксальна теорія інноваційного розвитку

- парадигма технологічних змін

- теорія, яка опирається на ендogenous чинники технологічного прогресу

- парадигма дифузії інновацій (інноваційного попиту)

- теорії технократичного суспільства («неоінституційна теорія»)

При цьому кожна із зазначених теорій базується на цілій сукупності концепцій та наукових шкіл, що зумовлено відповідним станом макросередовища, яке характеризується особливостями економічних, соціальних, політичних, чинників, інтенсивністю процесів науково-технічного прогресу.

Вагомий внесок у розвиток економічної науки в контексті інноватики зроблено і вітчизняними фахівцями, у працях яких досліджено стратегії та методи забезпечення інноваційного розвитку, визначено його вплив на процеси, пов'язані з розвитком держави й регіонів, галузей та окремих підприємств. Результати досліджень інноваційної діяльності підприємств та питання, що певною мірою стосуються проблематики управління їх інноваційним розвитком, останнім часом висвітлювалися в наукових публікаціях С. Ілляшенка, Ю. Шипуліної, Б. Мільнера, В. Гриньової, В. Власенко, І. Федулової, І. Левицької, В. Стадник, М. Йохни та інших, однак, незважаючи на це, нині ще не сформувалося єдиного чіткого визначення поняття «інноваційний розвиток підприємства».

Аналізуючи найбільш популярні трактування, можна виокремити такі визначення: це процес господарювання, що спирається на безупинні пошук і використання нових способів і сфер реалізації потенціалу підприємств у мінливих умовах зовнішнього середовища у рамках обраної місії та прийнятої мотивації діяльності і пов'язаний з модифікацією існуючих і формуванням нових ринків збуту [8]; це інтеграція процесу реалізації інновацій та зростання інноваційних можливостей підприємства з метою підвищення ефективності та перспективної конкурентоспроможності виробництва [9]; це здатність підприємства (суб'єкта господарювання) динамічно розвиватись за допомогою сформованої системи власних ресурсів і за рахунок використання наявного і / або можливого комплексу відповідних (конкретних) дій (заходів) в часі, спрямованих на розробку, впровадження (ефективне, результативне), подальшу модифікацію нововведень [10].

Отже, критичний аналіз даної дефініції показав, що в широкому розумінні це поняття розглядається науковцями як діяльність підприємства, що спирається на постійний пошук нових методів та засобів задоволення споживачьких потреб та підвищення ефективності господарювання, або це розвиток, що передбачає розширення меж інноваційної діяльності та впровадження інновацій в усі сфери діяльності підприємства

На базі аналізу визначень учених і розглянутих підходів, вважаємо, що інноваційний розвиток підприємства – це фінансово-економічні та організаційні, за природою, трансформації в діяльності суб'єкта господарювання внаслідок забезпечення високої інноваційної активності з урахуванням змін зовнішнього та внутрішнього середовища, шляхом використання інноваційного потенціалу, з метою переходу на вищий якісний та кількісний рівень функціонування. Визначальними чинниками для формування мети інноваційного розвитку є стан внутрішнього середовища (організаційна структура, структура та тип управління, взаємозв'язки між підрозділами; різноманітність і доступність ресурсів, тощо) та динамічність і спрямованість впливу зовнішнього оточення (прогресивність чинного законодавства, послідовність державної політики, стан макроекономічних інституцій, соціального клімату в суспільстві, мегатенденції). Найчастіше до суб'єктів зовнішнього середовища, що

обумовлюють інноваційний розвиток, відносять державу, конкурентів, постачальницько-збутові організації та споживачів.

Держава впливає через так звані регуляторні чинники: формування економічної політики; розвиток і фінансування науки; підвищення рівня культури, освіти, права; вдосконалення системи стимулювання інноваційної діяльності; законодавче та інформаційне забезпечення розвитку інноваційних процесів. Конкуренти опосередковано впливають на інноваційний розвиток підприємства, стимулюючи його інноваційну активність. Постачальницько-збутові організації визначають якість і рівень кооперації, якість матеріально-технічного забезпечення, рівень маркетингу, що, безперечно, є факторами інноваційного розвитку підприємства. Споживачі впливають на інноваційний розвиток підприємства, забезпечуючи споживання його продукції та провокуючи попит на її нові види, що для підприємства є стимулом до підвищення якості та конкурентоспроможності продукції [9].

Водночас Волошук Л. О [11] до зовнішніх факторів інноваційного розвитку підприємства відносить: стан економічних процесів; економічні відносини; систему оподаткування та рівень якості «економічного законодавства»; рівень і масштаби економічної підтримки окремих галузей чи суб'єктів господарювання (підприємств); стан загальної ринкової кон'юнктури національного ринку; інвестиційні процеси; рівень бюрократизації; ставки банківського проценту; систему ціноутворення та рівень регулювання цін; доступність і вартість ресурсів тощо.

Розвиток суб'єктів господарювання під впливом чинників зовнішнього середовища може здійснюватися внаслідок реалізації ними таких напрямів:

- безперервний та динамічний ситуаційний аналіз ринку з посиленою увагою на мікросередовище підприємства та конкурентів;
- своєчасне оновлення техніки та вдосконалення технологій з урахуванням новітніх досягнень для підвищення основних споживчих (якісних) характеристик продукції або послуг;
- при розробці (або удосконаленні) та реалізації такої продукції враховувати її спрямування на розвиток і задоволення потреб об'єктів соціальної сфери;
- активне впровадження таких новітніх наукових розробок, які впливатимуть на підвищення якісних характеристик продукції;
- організація ефективної технологічної та науково-технічної кооперації з підприємствами організаціями та установами різних організаційно-правових форм;
- залучення іноземних партнерів для організації спільного виробництва з реалізації високотехнологічної продукції на базі використання власного виробничого та кадрового потенціалу;
- активна участь в розробці та впровадженні ефективних сучасних технологій, спрямованих на ресурсозбереження та дієвий захист навколишнього середовища від негативного екологічного впливу діяльності суб'єктів господарювання.

Разом з цим, активізація інноваційної діяльності призводить до відповідних змін у зовнішньому середовищі підприємства:

- насичення локального (місцевого, регіонального) ринку інноваційною високоякісною продукцією та послугами вітчизняного виробництва, що зменшує залежність внутрішнього сегменту від імпорту;
- збільшення інноваційного потенціалу, інвестиційної привабливості регіону, що підвищує його фінансові можливості для розвитку через збільшення грошових надходжень до державного та місцевого бюджетів, покращення платіжного балансу;
- розвиток місцевого підприємництва через поширення регіональної кооперації;
- підвищення рівня зайнятості населення через розширення виробництва внаслідок випуску інноваційної продукції.

Тільки тісний взаємозв'язок із зовнішнім середовищем, яке характеризується швидкою динамічністю, високою конкуренцією, непередбачуваністю подій та стану, дозволить підприємствам не тільки підтримувати існуючий стан але й рухатись уперед шляхом ефективного впровадження інновацій.

Висновки та пропозиції. Отже, інноваційний розвиток підприємств – це безальтернативна модель розширення можливостей підприємств, що спрямована на забезпечення ефективності діяльності, розвитку конкурентних переваг та досягнення високих позицій на ринку. Активізація

інноваційних процесів неможлива без формування відповідної інноваційної політики, яка на принципово новій техніко-технологічній основі, а також забезпечення соціальної спрямованості і максимально ефективним використанням наявного потенціалу сприятиме модернізації всього національного господарства та більш ефективному включенню його у світову економіку.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

- 1.Философская энциклопедия. Т. 4: Наука–логики М.:Советская энциклопедия, 1967. – 592 с.
- 2.Карлоф Б. Деловая стратегия: монография / Б. Карлоф; пер.с англ.– М.:Экономика, 1991. – 240 с
- 3.Погорелов Ю.С. Развитие предприятия: понятия та види /Ю.С. Погорелов // Культура народов Причерноморья. – 2006. – № 88.– С. 75-81.
4. Касьянова Н.В. Управление развитием предприятия на основе кумулятивного подхода: концепция, модели та методи: моногр. – Донецьк: СПД Куприянов В.С. , 2011. – 374 с.
- 5.Постанова Кабінету Міністрів України №1174 «Про схвалення Державної програми розвитку промисловості на 2003-2011» роки від 28липня 2003 року. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1174-2003-%D0%BF> (дата звернення: 25.12.2020).].
6. Кифяк В. Теоретичні основи визначення категорії «розвиток підприємства»//Економічний аналіз. 2011. Вип. 8, Ч. 2. С. 190–194.
- 7.Хаммер М., Чампи Дж. X Реинжиниринг корпорации: Манифест революции в бизнесе. Пер. с англ. – СПб.: Издательство С.-Петербургского университета, 1997. – 332 с.
- 8.Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи : навч. посібник для студ. вузів / С.М. Ілляшенко. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2003. – 278 с.
9. Кобрин Л. Й. Діагностика факторів інноваційного розвитку підприємства // Наукові записки, 2016 / 1 (52) – с.152-157
- 10.Рогоза М. Є. Вергал К. Ю. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: моделі та механізми: монографія. Полтава: РВВ ПУЕТ, 2011. 136 с.
- 11.Волошук Л. О. Інноваційний розвиток промислового підприємства: сутність та проблеми аналітичного забезпечення в умовах індикативного управління. Бізнес Інформ. 2014. № 11. С. 75–79

REFERENCES

- 1.Filosofskaya entsiklopediya. [Philosophical encyclopedia].T. 4 : Nauka-logiki M.: Sovetskaya entsiklopediya, 1967. – 592 s. [in Russia].
- 2.Karlof B. Delovaya strategiya: monografiya [Business strategy: monograph] / B. Karlof; per.s angl.- M.: Ekonomika, 1991. – 240 s. [in Russia]
3. Pogorelov Y.S. Razvitiye predpriyatiya: ponyatiye i vidy [Enterprise development: concepts and types]// Kul'tura narodov Prichernomor'ya. – 2006. – № 88.- S. 75-81 [in Ukraine]
4. Kas'yanova N.V. Upravlinnya rozvytkom pidpriyemstva na osnovi kumulyatyvnoho pidkhdou: kontseptsiya, modeli ta metody: monohr. [Enterprise development management based on a cumulative approach: concept, models and methods: monograph.] – Donets'k: SPD Kupriyanov V.S. , 2011. – 374 s. [in Ukraine]
5. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny №1174 «Pro skhvalennya Derzhavnoyi prohramy rozvytku promyslovosti na 2003-2011» roky vid 28lypnya 2003 roku. [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine №1174 «On approval of the State program of industrial development for 2003-2011» of July 28, 2003] URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1174-2003-%D0%BF> [in Ukraine] (date of access: 25.12.2020)
6. Kyfyak V. Teoretychni osnovy vyznachennya katehoriyi «rozvytok pidpriyemstva» [Theoretical bases of definition of a category «enterprise development»]//Ekonomichnyy analiz. 2011. Vyp. 8, CH. 2. S. 190–194. [in Ukraine]
7. Khammer M., Champi Dzh. X Reinzheniring korporatsii: Manifest revolyutsii v biznese. [Reengineering: A Manifesto of the Business Revolution]Per. s angl. – SPb.: Izdatel'stvo S.-Peterburgskogo universiteta, 1997. – 332 s. [in Russia]
8. Ilyashenko S.M. Upravlinnya innovatsiynym rozvytkom: problemy, kontseptsiyi, metody [Management of innovative development: problems, concepts, methods]: navch. posibnyk dlya stud. vuziv / S.M. Ilyashenko. – Sumy : VTD «Universytet's'ka knyha», 2003. – 278 s. [in Ukraine]

9. Kobryn L. Y. Diahnostyka faktoriv innovatsiynoho rozvytku pidpryyemstva [Diagnosis of factors of innovative development of the enterprise] // Naukovi zapysky, 2016 / 1 (52) – s.152-157. [in Ukraine]

10. Rohoza M. YE. Verhal K. YU. Stratehichnyy innovatsiynyy rozvytok pidpryyemstv: modeli ta mekhanizmy [Strategic innovative development of enterprises: models and mechanisms]: monohrafiya. Poltava: RVV PUET, 2011. 136 s. [in Ukraine]

11. Voloshchuk L. O. Innovatsiynyy rozvytok promyslovoho pidpryyemstva: sutnist' ta problemy analitychnoho zabezpechennya v umovakh indykatyvnoho upravlinnya [Innovative development of industrial enterprise: essence and problems of analytical support in the conditions of indicative management] // Biznes Inform. 2014. № 11. S. 75–79. [in Ukraine]

РЕФЕРАТ

Ложачевська О.М. Концептуальні засади інноваційного розвитку підприємств / О.М. Ложачевська, П.Ю. Гречан // Вісник Національного транспортного університету. Серія «Економічні науки». Науково-технічний збірник. – К.: НТУ, 2021. – Вип. 2 (49).

Стаття присвячена обґрунтуванню наукових та організаційних засад щодо забезпечення інноваційного розвитку підприємств.

Мета роботи – узагальнення існуючих положень та обґрунтування напрямів подальшого розвитку концептуальних засад інноваційного розвитку підприємств.

Об'єкт дослідження – процеси забезпечення розвитку підприємств на інноваційних засадах

Метод дослідження – теоретико-логічне обґрунтування процесів розвитку підприємств на основі активізації інноваційної діяльності.

В статті досліджено визначення економічного розвитку та обґрунтовано підходи щодо особливостей інноваційного розвитку підприємств.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ПІДПРИЄМСТВО, РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА, ІННОВАЦІЇ, ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК, ЧИННИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ.

ABSTRACT

Lozhachevska O.M., Grechan P.Y. Conceptual principles of innovative development of enterprises. Visnyk of National Transport University. Economic Sciences Series. Scientific and technical collection. – Kyiv: National Transport University, 2021. – Issue 2 (49).

The article is devoted to substantiation of scientific and organizational bases on maintenance of innovative development of the enterprises.

The purpose of the work is to generalize the existing provisions and substantiate the directions of further development of the conceptual foundations of innovative development of enterprises

The object of research – the processes of ensuring the development of enterprises on an innovative basis.

Research method – theoretical and logical substantiation of enterprise development processes on the basis of activation of innovation processes.

The definition of economic development is investigated in the article and the approaches concerning features of innovative development of the enterprises are substantiated.

KEYWORDS: ENTERPRISE, ENTERPRISE DEVELOPMENT, INNOVATIONS, INNOVATIVE DEVELOPMENT, FACTORS OF INNOVATIVE DEVELOPMENT.

РЕФЕРАТ

Ложачевская Е.М. Концептуальные основы инновационного развития предприятий / Е.М. Ложачевская, П.Ю. Гречан // Вестник Национального транспортного университета. Серия «Экономические науки». Научно-технический сборник. – К.: НТУ, 2021. – Вип. 2 (49).

Статья посвящена обоснованию научных та организационных основ обеспечения инновационного развития предприятий.

Цель работы – обобщение существующих положений та обоснование направлений дальнейшего развития концептуальных основ инновационного развития предприятий.

Объект исследования – процессы, обеспечивающие развитие предприятий на инновационных основах.

Метод исследования – теоретико-логичное обоснование процессов развития предприятий на основе активизации инновационной деятельности.

В статье исследовано определение сущности экономического развития та обосновано подходы, определяющие особенности инвестиционного развития предприятий.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ПРЕДПРИЯТИЕ, РАЗВИТИЕ ПРЕДПРИЯТИЯ, ИННОВАЦИИ, ИННОВАЦИОННОЕ РАЗВИТИЕ, ФАКТОРЫ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ.

АВТОРИ:

Ложачевська Олена Михайлівна, доктор економічних наук, професор, Національний транспортний університет, завідувач кафедри менеджменту, e-mail: lemina@ukr.net, тел. +380442808438, к. 243, вул. М.Омеляновича-Павленка 1, м. Київ, Україна, 01010, orcid.org/ 0000-0001-8462-925X

Гречан Павло Юрійович, аспірант, Національний транспортний університет, e-mail: Grechan.pavlo@gmail.com, тел. +380442808438, к. 243, вул. М.Омеляновича-Павленка 1, м. Київ, Україна, 01010, orcid.org/ 0000-0003-1602-9290

AUTHORS:

Lozhachevska O., Doctor of Economics, professor, National Transport University, Kyiv, Ukraine, e-mail: lemina@ukr.net, tel. +380442808438, 01010, Kyiv, Omelyanovicha-Pavlenko street 1, 243, orcid.org/ 0000-0001-8462-925X,

Grechan P., Postgraduate student, National Transport University, Kyiv, Ukraine, e-mail: Grechan.pavlo@gmail.com, tel. +380442808438, 01010, Kyiv, Omelyanovicha-Pavlenko street 1, 243, orcid.org/ 0000-0003-4878-9744

АВТОРЫ:

Ложачевская Елена Михайловна, доктор экономических наук, профессор, Национальный транспортный университет, заведующая кафедрой менеджмента, e-mail: lemina@ukr.net, тел. +380442808438, к. 243, ул. М.Омеляновича-Павленка 1, г. Киев, Украина, 01010, orcid.org/ 0000-0001-8462-925X

Гречан Павел Юрьевич, аспирант, Национальный транспортный университет, e-mail: Grechan.pavlo@gmail.com, тел. +380442808438, к. 243, ул. М.Омеляновича-Павленка 1, г. Киев, Украина, 01010, orcid.org/ 0000-0003-1602-9290

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Козак Л.С., кандидат економічних наук, професор, Національний транспортний університет, завідувачка кафедри економіки, Київ, Україна.

Бондаренко Є.В., доктор економічних наук, професор, президент Української академії інвестицій в науку і будівництво, Київ, Україна.

REVIEWER:

Bondarenko Ye.V., Doctor of Economics, professor, President of Ukrainian Academy of investment in Science and Construction, Kyiv, Ukraine.

Kozak L.S., PhD, professor, head of department of economics, National Transport University, Kyiv, Ukraine.